

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुव्रमांक २५४२-

वर्गीक

पुस्तकनुं नाम् दुं २१ पं ६। न। २३ न। ३५५ न।

विषय टी - २ - ९

કંસવધ નાટકના મુખ્ય પાત્રો.

દેવપાત્રો.

શ્રી કૃષ્ણ—(પરમાત્મા) પાલક પ્રભુ, શ્રી વિષ્ણુએ લીલાતત્ત્વું ધરી

દેવકીના પુત્રરૂપે ક્ષીણિતો, અવતાર. કંસ વધ કરનાર.

રાધા—(પ્રકૃતિ “શ્રી”) કૃષ્ણની અર્ધાંગના. ગોકુળવાસી વૃષ
ભાણુની પુત્રી.

બળદેવજી—(શેષ નાગનો અવતાર) વસુદેવના સાતમા પુત્ર, શ્રી
કૃષ્ણના ભાઇ.

વિધિ—(બ્રહ્મા.) સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરનાર દેવ.

નારદ—દેવરૂપી. વિષ્ણુ ભગવાનના પરમભક્ત.

શિવાય—ધર્મ, ધેનુ, ધરા ઇત્યાદિ.

દૈવી સંપત્તિના પાત્રો.

વસુદેવ—(ધીરવીર યાદવ.) દેવકીના પતિ, શ્રી કૃષ્ણના પિતા.

દેવકી—કંસની બહેન. શ્રી કૃષ્ણની માતા.

ઉત્તર—મથુરાનો મહારાજા, કંસ અને દેવકીનો પિતા.

અકુર—વસુદેવનો ભાઇ, વિષ્ણુ ભગવાનનો વીર ભક્ત.

ઉધવ (યાદવ.) વિષ્ણુ ભગવાનનો ધીર ભક્ત.

નંદરાય—ગોકુળના જાગીરદાર, વસુદેવના મિત્ર. શ્રી કૃષ્ણના
પાલક પિતા.

યશોદા—નંદરાયની—શ્રી કૃષ્ણની પાલક માતા.

શ્રીદામો—શ્રી કૃષ્ણનો મશકરો ભક્ત. નંદરાયનો નોકર.

ઉકો—મથુરાનો દરજી, ભક્ત.

રસિકા, વિશાખા } —રાધાની સખીઓ, શ્રી કૃષ્ણ પ્રતિ અપૂર્વ
ધ. ગોપીઓ. } પ્રેમ ધરનારીઓ.

શિવાય—ગોપ, ગોપિઓ, કુમ્ભ, પ્રગ્ભજન, નગરશેઠ વિગેરે
શ્રી કૃષ્ણના પ્રેમિ ભક્તો.

અસૂરિ સંપત્તિના પાત્રો.

કંસ—ઉગ્રસેનનો કુમાર. મથુરાનો ક્રુર મહારાજન, વિષ્ણુનો વિરોધી.

કેશી—કંસનો વડો પ્રધાન.

દ્વીમુખવાનર—મથુરાનો કોટવાલ, પૂતનાનો પતિ.

પૂતના—અધાસૂરની બહેન.

પતિરો—કંસનો માનિતો ધાખી.

રત્નાવળી—મથુરાની કંસની માનીતી ગુણિકા.

શિવાય—અધાસૂર, બગાસૂર, બકાસૂર, વકાસૂર, ચાણૂર, મુષ્ટીક,
ઇત્યાદિ કંસના યોધ્યાઓ.

અમૃત પીવાથી કોઇને અજીર્ણ થતું નથી, તેમ શ્રી
કૃષ્ણ પરમાત્માનો મહિમા ગાવાથી, સાંભળવાથી,
કે જોવાથી કોઈ પણ મનુષ્યનું અહિત થતું નથી,
પણ હિતજ થાય છે. મારે

શ્રીમદ્ ભાગવતના દશમસ્કંધ (પૂર્વાધ્યૈય) ના
આધારે રચાયેલું.

કંસવધ નાટક.

“આ બોધક વસ્તુ એટલી બધી જગપ્રસિદ્ધ છે કે વધુ
વિવેચનની જરૂર રહેતી નથી, તોપણ પ્રવેશની મતલબ
સમજવા પુરતી હકીકત આપીએ છીએ.”
સુત્રધારે મંગળાચરણ અને વસ્તુ વિવેચન કર્યા પછી
અંક પહેલો.

૧ લગ્ન થયા પછી સતિ દેવકીને સાસરે વળાવે છે, ત્યારે
આકાશવાણી થાય છે કે આ દેવકીથી ઉત્પન્ન થએલો
આઠમો પુત્ર, કંસનો નાશ કરશે. એ, વાણી સાંભળી કુર
કંસ ક્રોધાયમાન થઈ દેવકીને મારવા તૈયાર થાય છે, તેનો
પિતા મહારાજ ઉગ્રસેન વચ્ચેમાં પડે છે, તેને કુમાર કંસ
પદભ્રષ્ટ કરી ક્રેદ કરે છે, છેવટે દેવકીના પ્રેમિપતિ વસુદેવે
જીંદગીપર્યાંત કારાગ્રહમાં રહેવું, અને જે જે સંતતિ થાય
તે કંસને સ્વાધિન કરવી, એવું કબુલ કરવાથી દેવકીને
જીવતી મૂકે છે.

- ૨ ઉધ્ધવ ને અકુર પ્રજાપર પડતાં દુઃખોનો વિચાર કરે છે, તેને કોટવાળ ધમકી આપી વિદાય કરે છે. બાદ કેદ થએલો નગરશેઠ, પુતના મારફત કોટવાળને મળે છે; અને લાંચ આપી છુટે છે. પુતના અને કોટવાળનો પારકે પૈસે પરમાનંદ.
- ૩ કંસ મહારાજની કચેરી. દેવકીના આઠમા પુત્રરૂપે વિષ્ણુ અવતાર લેશે, એવું નારદજીએ કહેલું હોવાથી વિષ્ણુ અને તેના અંગરૂપ સાત્વિક જીવોનો નાશ કરવા, નવા નવા ધારા કાઢવાના હુકમો. કોટવાળની અરજ અને તેને માટે ખાસ ઢંઢેરો, દેવકીની કામધેનુ ગાયને વધખાનામાં મોકલવાનો હુકમ.
- ૪ કોટવાળને બે મોઢાળો કહેવો નહીં તેવો ઢંઢેરો. વિષ્ણુના અનુયાયીને ધર્મભ્રષ્ટ કરવા કંસના પાખંડી પંડિતોનો ઉપદેશ, ધર્મનું મંડન કરનારા બ્રાહ્મણોને કેદ. દેવકીની ગાયને વકાસર ને બકાસર ખેંચી લઇ જાય છે. ત્યાં વસુદેવ આવી તેને હુણી ગાયને બચાવે છે.
- ૫ કારાગૃહમાં દેવકી, વસુદેવ અને તેના છ પુત્રો ગાયનું પૂજન કરે છે ત્યાં કંસ આવી ગાયની માગણી કરે છે; પણ પ્રાણુથી અધિક પ્રિય ગાયને તેઓ હણવા માટે આપતા નથી. તેથી કંસ કોપાયમાન થઇ તેના જીએ પુત્રોને મારી, વસુદેવના પગમાં બેડી નાખવાનો હુકમ કરે છે.
- ૬ કંસના જીલમને લીધે વિષ્ણુના અંગરૂપ ધર્મ, ધરા (પૃથ્વી) ને ધેનુ (ગાય) દુઃખી થવા લાગ્યાં; ત્યારે દેવતાઓએ તેઓનો ઉધ્ધાર કરવા વિષ્ણુને અવતાર લેવા પ્રાર્થના કરી અને સ્વીકારી.

- ૭ કંસના જીવમથી અને દેવકીના છ પુત્રો હણાવાથી, યાદ-
વોમાં દુઃખની લાગણી ફેલાય. આ બાબતનો વિચાર
કરવા છુપી રીતે યાદવો, દરજી વેશે ઉકા દરજીના ધરમાં
ભેગા થયા. ત્યાં કાટવાળ આવી પતિરા ઘાબી મારફત વાત
જાણી સોને કેદ કરે છે; અને લાંચ આપવાથી છોડે છે. એ
દેખાવ અકુર જીએ છે અને કાટવાળને સપડાવે છે, પણ
દ્વીમુખ કાટવાળ ફેરવી બાંધી અકુરનેજ કેદ કરે છે.
- ૮ કારાગૃહમાં સતિ દેવકીના બાળક રૂપે વિજયનું પ્રગટ થવું.
પોતાને ગોકુળમાં મુકી આવવા આપેલી સમજ, વસુદેવનું
ગોકુળમાં જવું, સંકેત પ્રમાણે જસોદાની ગોદમાં શ્રીકૃષ્ણને
મુકી, તેની યોગમાયા રૂપે પ્રગટ થએલી કન્યાને લાવવી તે
કન્યાને કંઈ હણવા પકડી, તેવીજ તે આકાશમાં છટકી અને
દેવી રૂપ ધરી કહેતી ગઈ કે તારો વેરી ગોકુળમાં છે.
- ૯ કંસનો પ્રધાન ફેરી, દ્વીમુખ કાટવાળની ફરિયાદથી અકુરને
કારાગૃહની શિક્ષા કરે છે; ત્યાં કંસનું ભયભીત થઈ આવવું.
ગોકુળમાં પોતાના શત્રુને શોધી, તેનો નાશ કરવા માટે
કાટવાળ અને તેની રાક્ષસિ સ્ત્રી પૂતનાને મોકલવી.
- ૧૦ યશોદા માસે શ્રી બાળકૃષ્ણની બાળચોખટા વીધે ગોપીઓની
પ્રેમયુક્ત ફરિયાદ! દ્વીમુખ કાટવાળનું જોશી રૂપે અને
પુતનાનું માસી રૂપે આવવું. શ્રીકૃષ્ણનું ધાવવું, પુતના
સહિત આકાશમાં ઉડવું. પુતનાનું રાક્ષસિ સ્વરૂપે પછડાવું,
દ્વીમુખનું દબાઈને મરાવું.

અંક બીજો.

- ૧ ગોવાળીઆ (ગોપ) લોકો વચ્ચે શ્રીકૃષ્ણનો મહિમા, અને તેઓનું યમુના (કાલિંદી) તરફ જવું. રાધાનો કૃષ્ણપ્રતિ પ્રેમ.
- ૨ કાલિંદીમાં કાળીનાગ આવી વસેલો, તેથી તેનું ઝેરી પાણી પીવાથી ગોપ અને ગાયો મૃત્યુ પામેલાં. ત્યાં કંસ રાજ્યે મંગાવેલાં કદમ વૃક્ષનાં ફળ લેવા શ્રીકૃષ્ણ આવે છે, અને સૌને સજવન કરે છે. રાધાકૃષ્ણનો પ્રેમ ! દ્રુપદીમેળાપ, દડે રમવું. દડો કહાડવા શ્રીકૃષ્ણનું કાલિંદીમાં પડવું, નાગને નાથી કુટુંબ સહીત સમુદ્રમાં જવા આજ્ઞા કરવી.
- ૩ વિષ્ણુથી વેર તજવા, દેવકીને મુક્ત કરવા અને સ્વધર્મ પાળવા કંસને તેની રાણી સમજાવે છે, છતાં પોતાનો દુરાગ્રહ છોડતો નથી. કંસ, કેશી પ્રધાનતી સલાહથી અઘાસૂર, બગાસૂર અને રત્નાવળી ગુણિકાને શ્રીકૃષ્ણનો નાશ કરવા ગોકુળ મોકલે છે.
- ૪ રાધા સાથે શ્રીકૃષ્ણના ઉપગુણનું ગાન કરતી, ગોપીઓ, મોરલીનો નાદ સાંભળી આકર્ષાઈ જાય છે, રાધા વિરહથી પીડિત થાય છે, સખીઓ અને તેની જનેતા ઉપચારો કરે છે, ત્યાં શ્રીકૃષ્ણ યોગી વેશે આવે છે. દ્રઢ પ્રેમ દેખી મળે છે, અને વચન આપી વિદાય થાય છે.
- ૫ વૃજવાસિઓને ઇંદ્ર યજ્ઞને બદલે ગિરિપૂજન કરવા શ્રીકૃષ્ણનું કહેવું. જુના વિચારનાનું વિરૂધ્ધ પડવું.
- ૬ કંસની મોકલેલી રત્નાવળી ગુણિકા ગોપી વેશે, શ્રીકૃષ્ણ પ્રતિ

બાટો પ્રેમ બતાવે છે; ત્યાં રાધાજનું આવવું, શ્રીકૃષ્ણની ચુકિતથી રીસાવું, શ્રીકૃષ્ણની પ્રણીપતને ચુકિતથી મનાવું. રાધા શિરે મુગટનું ધરવું.

- ૧ શ્રીકૃષ્ણનો નાશ કરવા રત્નાવળીની બાતમીથી બધાસુર ને બગાસુરનું અજગર અને બગલા રૂપે થવું, ગીરિરાજનું પૂજન કરવા ગોપ ગોપીઓનું આવવું અને તેના મુખમાં બસવું, શ્રીકૃષ્ણ ને બળદેવનું આવવું, બન્ને રાક્ષસોનો નાશ કરી સર્વનું રક્ષણ કરવું. ગીરિપૂજન વિધી. ઇંદ્રનું ક્રોધવું, મુશ-બધારે વરસાદનું વરસાવવું, સર્વનો બચાવ કરવા દયારી આંગળીપર ગોવર્ધનને ધારણ કરી ઊઠ કરવું. ઇંદ્રનો પશ્ચાત્તાપ ને શ્રીકૃષ્ણની ક્ષમા.

અંક ત્રીજો.

- ૧ કારાગૃહમાં ઉચ્ચેન અને કંસની મુલાકાત, વસુંદેવ દેવકાને ભોળવવાનો કંસનો પ્રયત્ન. શ્રીકૃષ્ણ, બળદેવને મથુરાં તેડી લાવવા અકુર અને કેશીને ગોકુળ મોકલવા.
- ૨ ગોપિઓનો અનુપમ પ્રેમ, શ્રીકૃષ્ણનું બહુરૂપે થવું. અંકેત આત્મભાવનું પ્રગટવું, અને રાસલીલા.
- ૩ અકુર અને કેશી શ્રીકૃષ્ણને મથુરાં લઈ જશે, એ હેતુથી ભોળાં જશોદાજી શ્રીકૃષ્ણને ધરમાં પુરે છે. ત્યાંથી અણિમા સિદ્ધિ વડે નીકળી કેશી દૈત્યનો નાશ કરે છે. અકુર અને શ્રીકૃષ્ણની

મુલાકાત પ્રયાણ, રાધાઓનો વિલાપ, ચાકુર સાથે મ-
થુરાં જતું.

૪ મથુરામાં ઉધ્ધવને શ્રીકૃષ્ણનો ભેટો. પ્રગ્નજનનો હર્ષ, પતિરાનો
નાશ, ઉકા દરજીને યોગ્ય બદલા, રત્નાવળીનો પશ્ચાત્તાપ,
શ્રીકૃષ્ણની ક્ષમા, ગોપિઓનું શાંતવન કરવા ઉધ્ધવને ગોકુળ
મોકલવા, કુબજને નવયોવના બનાવી બચન આપી કૂવલ-
યાપીડ હાથીને હણી શ્રીકૃષ્ણનું કંસ પાસે જવું.

૫ ચાકુર અને મૃષ્ટિક મલ્લોનો નાશ. કંસનો વધ. માત
પિતાની ભેટ, અને મુક્તિ. કંસે હણેલા છત્રે બંધુઓને
પુનર્જીવન, અને ઉગ્રસેનને રાખ્યાસન.

સત્યમેવ જયતિ.



॥ ૐ ॥

॥ શ્રીપરમાત્મને નમઃ ॥

કંસવધ નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

૧

સુત્રધાર—ૐ પ્રણમ, શ્રી અંતર યામી,
 સુમતિ જશ જય આપો— ૐ.
 આપ કૃપા થાતાં, મુક વદતા,
 ચડતા પંગુજન ગિરિએ.
 સકળ વિધન પ્રભુ કાપો,— ૐ
 શરણે રહી માગું, સહાય કરજો,
 પ્રકટી મતિ મન વાણીમાં.
 નરહરિ કર શિર સ્થાપો,— ૐ
 કરતા હું કશુંએ નહીં, કરતા નરહરિનાથ;
 અંતર રહી કરતા બધું, ગૃહિ સેવકનો હાથ.
 અકળ લીલા પ્રભુજી તણી, જાણી શકે જીવ કેમ;
 જણાવવી જે જે ઘટે, પ્રેરે બુદ્ધિ તેમ.

બાળાઓ—

૨

ધર્મ કાળે અવતાર પ્રભુએ, ધરણી પર ધર્યા,

એમાં પૂર્ણ પરબદા રૂપે, કૃષ્ણ અવતર્યા.
 ધર્મ ઘેનુનો હિંધાર, કરીને, જગત હિત કર્યા—ધર્મ.
 જન્મ ધારી, મથુરાંથી વૃજભૂ વિચર્યા,
 લીલા કરી ગોપાલ લાલ રાધિકા વર્યા,
 અસુર ગણ હણી ગોવિંદે, ભક્તોના ભય હર્યા,
 દેવકીનંદને, કંસ નિહંદન, કરી માતા પિતા મુક્ત કર્યા—ધર્મ.

પીયર્ગ—

૩

પીયરની વિસારી, માયા તારી ચાલો લાડી આજ,
 કહું કુળ જાદવની, રાણીજી ડાહ્યાં થઈ ચાલો આપણ રાજ.
 સાનમાં કહીએ, કાનમાં કહીએ રીત-રિવાજ;
 બહુ ગુણવંતિ છે, ગોરાંદે, કુળની વધારો વધુ લાજ—પીયર.
 મહેલ ચણાવ્યાં, માળીયાં ચણાવ્યાં, તમે કાજ
 યદ્ય મહાપતાં, વહિ માનીતાં, મોણું મહેલે માણો મણારાજ—પી.

વિધિ—

૪

યશે જે આઠમે સુત જેવકીનો, કાળ તુજ કરશે;
 કહું છું હું વિધિ હે કંસ કપડી, વાઘ્ય નહીં કરશે.

ત્રવચી—

૫

મુજને માર ના સમશર.....ઘડાણા વીર તું.
 મારી સંગ શું છે વેર.....વદને વીર તું.
 મીંઢળ નેધ કરતું મ્હેર,
 આશાભર જતી હું ઘેર...તકુન્ને વીર તું.
 ને, ધ્રુવર વસે ચોરે,
 ના કર કંસ કાળો કેર.....ડરને વીર તું.

કંસ—

૬

પદ રાજ્યનું પામીને, કરવું મ્હારે આ પહેલું કામ,
 નવિન નવિન નિયમો કરવા, હરવા બહુ દામ.—પદ.
 રહેવું રંગમાં, નારી સંગમાં, આઠ જામ,
 ગિત્તમ ઉપવન બધાવી ધામ, લેવું નહિ હરિનું નામ.—પદ.

ઉદ્ધવ અને અકુર—

૭

પ્રભુ પ્રજાની દાદ દીલ ધરજો ધણી,
 આવી અચરથી, મુક્ત હરિ કરજો રે—દાદ.
 કરે કર્મ કુડાં એ ભારતમાં,
 શાલી પુલી પ્રે છે છાક છતમાં;
 રાજ જીલમિનું, જોર, હવે હરજો રે.—દાદ.
 ગૌઆદાણીની હિંસા થાતી,
 આંખે આંસુ ઝરે ન દાટે છાતી;
 બહાલા વૈષ્ણવ જનને ના વિસરજો રે.—દાદ.
 ધર્મ ધેનુ ધરા બહુ ધ્રુજે,
 હરિ હૈયામાં કેમ નહીં સુજે;
 એતિ ચતુર સુજાણ સંચરજો રે.—દાદ.

૮

દ્રીમુખ—ગળું આખાં કોળાં, પળમાં બે પેટે પચાણું;
 એક પલમાં, બે પેટે પચાણું.

પુતના—મોઢાં બે છે તૈયાર, ખાતાં લાંગે ન વાર.

દ્રીમુખ—નમદ નાણાનો અહાર, કરું આંધળાં
 છતાં મુને વાનર બે મુખો જો કાઠ ઠહે
 લઈ પકડી દઈ ધોલને,

પુતના—ધારા નવ નિય ધડાવો એ મારેના,

દીમુખ—મારી સામે બોલે ના, કે ચુકેમાં,

ભરૂં ખીસ્સા પુરા, બંદા છે બહાદુર શરૂ—મળું.

દરબારી
કંચનીઓ }—

૯

વિજય વંત, નૃપતિ, મથુરાં પતિ.

પ્રગટ પ્રબળ શત્રુ પદ પડી, કરતા સ્તુતિ.

સરલ, સરસ, કીધા ઉત્તમ. નિયમ;

ધીમંત, શ્રીમંત, ગત અકળા, અગમ.

રહો સદા પ્રસન્ન. અગર અમર થઇ,

વિધી વાણી, કરો મિથ્યા તમે, મદારથિ—મથુરાં પતિ.

આદ્યમતિ—

૧૦

અમારું અમુલ્ય આ ગૌધન લુંટાય, કહું શું ઉપાય.

ભારતિ ભૂષણ ભારત પોષણ.

હિંસક હાથે હણાય; (૪) કંપે મુજ કાય—

અમારું.

ધાઓ ધાઓ ગૌપાળક સ્વમી,

ધેતું જતાં ધર્મ જાય (૪) અર્થ ન સધાય—

અમારું.

વસુદેવ—

૧૧

આવા, જીલમ સહી ન શકાય, ગાય વિણ વાંક મરેરે;

અસુર કસુર અહિ થી અધિકી છે,

પય પાતાં પણુ પ્રાણુ હરેરે—

આવા.

જગત હીત કરનારી ઉપકારી છે,

અનુપમ અમીરસ પાનારી એ છે;

અધમ એનો નીશદીન વધ કરેરે—આ.....વા.

દેવકી અને પુત્રો— ૧૨

તારા ગુણ અગણિત થું ગાઉં ગરીબ ગોમાતાણ;
 તુજ તનમાં વસતા દેવ, સર્વ સુખદાતાણ.
 માનવી જાતનું હિત કરનારી,
 રસકસ ધરધર તું ભરનારી;
 ઘી દુધ દહી અમૃત દેનારી,
 છો જગજનની, વડી માવડી રે—
 ધન ધાન્ય પુત્ર મળે, તું થકી સુખદાતાણ;
 ખેડે ખેતી તુજ તનુજ, પવિત્ર ગોમાતાણ.
 ધર્મ ધરા ધનું જળનેર પોશે,
 સુખ ઉંચાં સંસારે રે જ્ઞેશે,
 એ ત્રણ ખોશે, તે જાણ રોશે.
 જ્ઞેજ્ઞે વિચારી આ ઘડી રે—
 છો ભારતિ ભુપણ રાણગાર, ભલી ગોમાતાણ,
 તારું જળ બુધ્ધિપ્રદ પય, સરસ સુખ દાતાણ.

દેવકી— ૧૩

ભૂપતિ થઈ, ગૌ વિપ્ર ન મારીએ વીરા.
 દયા આણી હવ ઉગારીએ— વીરા.
 ધર્મ ઉર ધારીએછ, દુષ્ટતા વિદારીએછ;
 કુસંગ નિવારીએછ,
 થઈ નરેશ દેશને તારીએ— વીરા, ભૂપતિ.
 નિતિ પંથ પાળીએછ, ભય નહીં ભાળીએછ;
 સુખે દિન ગાળીએછ,
 તણ વેર વિષણુ સંભારીએ— વીરા, ભૂપતિ.

કંસ—

૧૪

જસ તું અસ્તી અંધ થા. (૨)
 જે લવે, તે લવે, ના ગમે, મનમાં— જસ તું.
 એ ધરમ, ને કરમ, જુઠાં જાણ્યાં મેં એ કામ;
 છે વતીંગ, મારી ડીંગ, વેદ પુરાણે તમામ,
 વિણ્ય તારો જે, વેરી માગે છે, ન સંભારો એ—જસ તું.

દેવતાઓ—

૧૫

શ્રીધર ધરણી ધર, કમળ નયન કમળાવર, જય વિશ્વંભર.
 વેદ સુર ગણ ચરણ, ગોવિંદ ગદાધર.—— શ્રીધર૦
 અચ્યુત, અધર્માદ્ધારણ, દાનવ બળ હર;
 ધર્મ, ધનું, ધરા, યાચે વર.— શ્રીધર૦

દેવકી—

૧૬

લીલા શી વર્ણવું, છે ગતિ ન્યારી, બહાલા તારી— લીલા.
 લંકાપતિ લણવા, રઘુ કુળે જન્યા,
 મીના તણું રક્ષણ કરવા, ધીર થઈ ધાયા.— લીલા.
 દાસ પ્રહલાદ કાળે, નરસિંહ રૂપ ધારી,
 વિપત્ત વિદારી લીધો, ભક્ત ઉગારી.— લીલા.
 ભક્તો તણી ભીડ જાણી, સહાય સદાય દીધી,
 આજે મારી અંતર્યામી, સંભાળ લીધી.— લીલા.

ચિદશક્તિ -

૧૭

કુર કંસ ધિક્ક ભૂપતિ, ધિક્ક ધિક્ક સૌ કામ,
 હું શક્તિ વસું બ્યોમમાં, તુજ અરિ જોડુજ ગામ.

કંસ—

૧૮

કપટ, કપટ થયું, કારાગૃહ માંહી કેશી,
 પ્રકટ થયો એ હાય, ભવ પુરવનો દેખી— કપટ.
 ગામ ગોકુળિએ જઈ, પકડી આ પળમાં,
 છળ કરી નાખ, રેશી— કપટ. કપટ.

ગાંધીએ—

૧૯

વારો. વારો કુંવરજી કાનુડો તોફાની તેને, નંદરાણી તમે વારજી.
 માથા બાળક શું મ્હોડે ચડાવો,
 સુત શ્યામળિયાને સમજાવો,

સમજાવો—વારો, વારો.

ધરમાં ધુસીને ગોરસ ખાતો,
 તાવણુને તડકડ દે લાતો,
 કદું શું વાતો—ખૂણે ભરાતો,
 લાગ જોઈ છાનો છટકી જાતો.—શ્યામળિયાને.
 વખત વિના વાછરડાં છોડે,
 મટુકિયા દહી દુધની ફોડે,
 પેસી રસોડે—તાવડી તોડે,
 દોટ દમ કાનો દડખડ દોડે— શ્યામળિયાને.



અંક બીજો.

ગોવાળિયા—

૨૦

ગોવાળ હો, જીમનાંજી તટ ઝટ જઈએ,
 હો જઈએ, હો જઈએ, ગાયોને વાળી લઈએ—ગોવાળ.
 હળી મળીને ભાત ભેળા ખઈએ, હાલો રાંઠો કરીએ.
 કાલિંદી પાણી પીએ. (ગટ ગટ ભાષ)
 (ઝટપટ)—હો જઈએ.

સાધા—

૨૧

મહને કૃષ્ણ વિના, કાંઈ ના ગમતું,
 એ રમણિકમાં, રહે મન રમતું.— મહને.
 રસના રસ પી લે, કૃષ્ણ નામનો.
 કર્ણ અહે સ્વર, સુંદર સ્યામનો;
 નયન નિરખ નિત્ય પ્રિયતમ તું— મહને.
 ખુશખો નાસિકા, લે કૃષ્ણ અંગતી,
 આશ છે અંતરે, શ્રી કૃષ્ણ સંગતી:
 રમણિકમાં રહે મન રમતું. મહને.

ગોપ-ગોપીઓ—

૨૨

જય જય કૃષ્ણ જયકારી, કુંવર કાનહો,
 વૃજવાસી સા જનને, સુખીઆં કીધાંજી—જય જય.
 ગોવિંદ જીવન, દીધું ગોપ ગાયોને,
 મોહન મોરલી મુખ ધારી—હાંજી—જય જય.
 નટવર નાથો તેં નાગણી વરનેરે
 સરિતાનું કીધું શુધ્ધ વારી—હાંજી—જય જય.

કંસરાણી—

૨૩

પ્રિય સ્વામી આ અખળાની અરજ માનો આવાર,
 નહીં વેરમાં કંઈ સાર.
 નિજ શુભ કરવા માટે તજવા અંતર અશુભ વિચાર;
 નહિં વેરમાં કંઈ સાર.....પ્રિય.
 અગ્નિની જ્વાળાને છે, જ્યમ જળ શિતળ કરનાર,
 ત્યમ ભાવિ ભય મિથ્યા કરવા, હરિ શરણુજ ઉપચાર;
 નહીં વેરમાં કંઈ સાર.....પ્રિય.

કંસ—

૨૪

સુખ શાન્તિ, ક્યાંઈ ના મળે,
 જ્વાળા, હૃદયમ બળે — સુખ શાન્તિ.
 અંતરનું દુઃખ, કોણ કળે, એ.....
 કૂપ છાયા, કૂપમાં ઢળે;
 વેરી પર, વેર ના વળે.— સુખ શાન્તિ.

રાધા—

૨૫

જુમનાને તિરે જાદુ વાલે, સખી બંસરી બજારી,
 નંદ લાલે વાલે ચિત્ત ચોરી, મને બાવરી બનાવી,
 જીલાવી માઈં બાન સાન, કાન ગયો હાંહાં,
 મને મોરલીએ મોહ ઉપજાવી— જુમના.
 સુંદર છખી જોઈ છેલની, ઉપજી અંતર પ્રીત,
 નટવર નિલધન શ્યામમાં, ચોટયું માઈં ચિત્ત.
 નયન નેહ નચાવ્યાં વાલિડે, સખી મુખ મલકાવી,
 છુપી છુપી છખીલે કરી સાન, મને લીધી રે લોભાવી.
 ન, ભાવે ખાન પાન, નિંદ ન આવે હવે

લગન લાલાએ પ્રેમની લગાવી.

વિરહ થકી વિંધાયલું, અંતર અતિ અકળાય,

અગગો રહેા અલગેલડો, શું કરું સખી ઉપાય—જુમના.

રાધા—

૨૬

વૃજ્યંદ્ર નંદલાલ, આવી મળો તો વિરહ દુઃખ જાય,

તન મન તવાયાં મારાં, રસિયા નવ રહેવું ન્યારા;

દયા કાંઈ દીલ માંહે લાવજે, પ્રિય શામળા.—વૃજ્યંદ્ર.

નિશદિન હું વાટ જોતી, સખી થકી જાનું રોતી;

જહેલા અલગેલડા, અહીં આવજે, પ્રિય શામળા.—વૃજ્યંદ્ર.

રાધા—

૨૭

કહી ન શકું હું મુખ થકી સહી ન શકું દીલમાંય,

ચિંતવતાં ચિત ચણુ ચણે

કૃષ્ણ પ્રિત રોગ પરખાય.

રાધા—વૃજ જન મન રંજન મણી, કંસ ગણે નીજકાળ;

પ્રાણ જીવન પ્રિય માદરો, નંદ રાખનો બાળ.

રાધા—

૨૮

સુરમ્ય મનોહર આકૃતિ, શ્રીકૃષ્ણ કાન્ત મણી;

બાલ પટલે, શશી કાન્ત મણી—

સુરમ્ય.

યોગી જનના જે ચીંતામણી,

નરોત્તમ છે વૃજ દિનમણી,

વિધી કરે ગાન વેદ બણી,

એવા પ્રિય મુજ પારસમણી—

બાલ.

રાધા અને સખીઓ—

૨૯

અમને પાવન કરવાને, દીલનાં દુઃખડાં ભરવાને

શાન્તિ જળ મન ભરવાને—યોગી આવજે.

માયા રાખી મહારાજ,—યોગી આવજો.
 દર્શન દેવાને કાજ,—યોગી આવજો.
 ચરણ કમળ નિશદ્દિન મુજ મંદિર અંદર ધરવાને,
 કમળ વદનથી મનહર મધુર વચન ઉચ્ચરવાને,
 શાન્તિ જળ મન ભરવાને,—યોગી આવજો.

કૃષ્ણ—

૩૦

હું નીરંજન નિર્વિકારી, વિરલાજન કાષ્ઠ જાણે રે.—હું.
 પ્રેમીજન મને પ્રેમસ્વરૂપે, પરમાનંદ પ્રમાણે રે;
 યોગી યોગેશ્વર અનુભવતા, અંતર આનંદ માણે રે.—હું.
 કામી કપટિ ક્રોધિ મુજને, કાળરૂપે પિછાણે રે;
 ભાસું ભિન્નધિકાર પરત્વે; છું એકજ, સૌ ટાણે રે.—હું.

રતનાવળી—

૩૧

હું વૃજ નારી, વિયોગે દુખિયાતી. આ, વિહારી.
 જોઈ વાટ તારી, વનમાળી, વારી વારી— હું.
 લાગી છે, નય નાની કટારી—અરરર આય
 અખળાને, મન મોહન આવી દ્યો ઉગારી—આ વિહારી. જોઈ વાટ.
 ચંદ્રારીને પ્રિય ચંદ્ર છે, ચંદ્ર ચહે ન લગાર;
 એ અવળી પ્રિત રીત જોઈ, અશ્રુ ળે ચોધાર— લાગી.

રાધા—

૩૨

જાણી, જાણી, આ જુઠી તમારી, ઠગાઈ;
 મેં બાણ, જાણી બાણગરની— જાણી.
 અમારું મુખડું કાણું કનૈયા.
 જાણું શશી સમ તવાઈ,

કૃષ્ણ—ના, ના.

રાધા—શીદ મળવા, થઇ હળવા;

લાલ આવો લોભાઇ. (૨)—

જાણી.

કૃષ્ણ—નહીં નહીં, તું ગૌરવરણી, અમી ઝરણી.

રાધા—તમારો તોલ શું, તમારો બોલશું;

ગરવા છો, ગરજો ગોવિંદ—જાઓ જાઓ.

નંદલાલા, ઠગ ઠાલા, કહાન કહેશે ન કાંઈ—જાણી.

રસિકા—

૩૩

ના, રીસાઇએ સખી, રસિઆથી ના રાધિકા, રીસાઇએ.

સમતા ધરીને, મમતા ધરીને, કરીએ વરથી બહાલ;

ચતુર સંગ ચડસ ના કરીએ, ચતુરાં સરલ ચાલ.—ના રીસાઇએ.

મદભરી મારું માનીને મૂકી દે, મનથી માન ગુમાન;

નેહ મળી લે નંદકુંવરથી, દઇ પ્રિતી રસપાન.—ના રીસાઇએ.

રાધા—શું શિખામણ દે સખી, તું ના સમજ ભેદ;

મુજ વાલમની વાતડી, સુણતાં થારો ખેદ.

શ્રીદામો—

૩૪

છેડ કીધી છખીને છેડ કીધી,

અરેરે ધુતારે, ઠગારે, એ કપટી કાનુડે—છેડ.

જળ ભરવા હું ગઇતી, જમુનાંજીને તીરે,

ભરી બેઠું નીરે, ધરી મારે શીરે, ચાલી ધીરે ધીરે,

આય આય—કાનુડે કેડ લીધી.

કેડ લીધી, એ નકટે, નાનુડે, કાનુડે, પાલવડે, મને પકડી,

હું છટકી, ત્યાંથી દોટ દીધી—અરેરે.

રાધા—

૩૫

કરી ખુબ કળા ભરમાર,

વાર, વાર, ઠાર, ઠાર, ઠગનાર.

કૃષ્ણ—માની હવે માની માતુની મ્હારી તું,
રીસ તજી ખીલી, નવેલી નાર.

રાધા—છળ કરી મને છેતરી છખીલા,
ઠીક ખનાવી નાજીક નાર.

શ્રીદામો—ખન્યા ભલે નાર, તોયે મૂછે તાર,
ઘડારેવા, ઘડારેવા. (હા. હા. હા.)

કૃષ્ણ—આનંદ આજે અપાર—

કરી.

ગોપમંડળ—

૩૬

માનવી મેળો તે, આ જગ જાણો રે

ધરી મોહ મિથ્યા, મમત શું આણોરે—

માનવી.

જેમ આઘ્યા છીએ તેમ જાણું,

હારે પાતપોતાનું, ભાતું અહીં ખાવું રે.—

માનવી.

સામ સામા મળી, સ્નેહ વધારજો,

હારે કરી મેળો સફળ, ઘેર વધાર જોરે—

માનવી.

રાધાકૃષ્ણ સહ વૃજવાસીઓ — ૩૭

પ્રેમ થકી પૂજન કરીએ

છો ક્રેષ્ટ ગોવરધન સૌ ગિરિમાં

આ દ્રષ્ટિએ જડ દેખાતા,

સુદ્ધમે ચૈતન્ય આણું આણુંમાં—

પ્રેમ થકી.

પંચામૃતથી સ્નાન કરાવી,

શિતળ ચંદન લેપ લગાવી,

કુમ કુમ અક્ષત અખિલ ચડાવી,

પુષ્પ કમળની માળ પહેરાવી,

નવિન નવિન નૈવેદ્ય ધરાવી,

પંચ ધૂપ દિપક પ્રગટાવી,
વંદન કરિએ હે ગિરિ-રાજ.

ગાથ, ગાથીઓ—

૩૮

જય જય પ્રભુ જગદાધાર,
અનંત અપાર, શક્તિ ભાળી રે...૭...જય જય.
તમે હણી અધાસર, ને બગાસર,
વૃજ જન પીડા ટાળી રે,
સુરપતિ નમળો ચરણુ, (હાંહાં)
ગરવ દીધા છે ગાળી રે...૭... જય જય.
પ્રિતે કર્યું, દાવાનળ પાન,
દામોદર, સ્વજન લીધા સંભાળી રે;
એક આંગળીએ, ગિરિ ધર્યો, (હાંહાં)
ઓ, વાલમ, વન માળી રે....૭ ...જય જય.

અંક ૩ નો.

પશુદેવ—

૩૯

અવધ થઇ હવે આવ અભય દાતા, અવધ થઇ હવે આવ.
આપ વિના, આ જગ સઘળાપર, ઉપજે છે અભાવ—અભય.
પડરિપૂ દુઃખ, આપે અંતરમાં, બળિયા તેથી બચાવ—અભય.
ઘડી ઘડી પલની નજીક છતાં તું, કામો થઇ શું કલાવ (કાતુડા)—અ-

કેશી—

૪૦

આવ્યો અવસર હવે, મરવાનો,
 નથી આરો ઉગરવાનો;
 અંતે, કર્મો કરેલા ભોગવવાનો.—આવ્યો.
 પટકી, એ બાળ, કાળ, હાય હાય કરવાનો,
 અરરરરરર. આ જીવ જવાનો.—આવ્યો.

રાધા—

૪૧

શનુડા નારી, કામણ કરનારી
 વૃજમાં વાંસલડી વાગી,
 મીડી વળી મોહક, મનવશ કરનારી— વૃજમાં.
 મનવશ કરનારી, સ્વર સુણુતાં લાગે સુખકારી;
 હું લેલી; તમ વિણુ થઇ છું ગિરધારી— વૃજમાં.

કૃષ્ણ
 ગોપીઓ } —

૪૨

રમીએ, આનંદમાં, હરી સંગમાં, રહી રંગમાં,
 અંસિ નાદ સુણી, સુતી જાગી, નીંદ ખીક લાગી,
 લીંછ પ્રેમ રસમાં.—રમીએ.

રૂડી ચાંદની પ્રકાશી, શરદ પુનમની;
 રંગે રાસ ખેલો, સંગે સુંદર શ્યામની.

રસિકા—સુખદ સંગ શ્રી કૃષ્ણનો, સુખદ શ્રી વૃજવન;
 સુખદ શરદની ચાંદની, સુખદ સફળ જીવન.—રમીએ.

કૃષ્ણ—આવી આજ કરમાંહી, નવલ કુસુમ કળી,

ગોપીઓ—રહેજે લાલા ભારમાં, રસના લેતા છળી.

રાધા—મિતમ સ્પર્શ થતાં સમ્યુ, દેહતણું અભિમાન;

વિસરી હું પોતાપણું, જોવિંદમાં ગુણતાન.

ગાપીએ—આવો આવોને, આજ રસ ઝીલીએ;

રંગે રમીએ, મળ્યા મોહનજી.

થાશે ન, અળગા ધડી, જગજીવનજી,

રસ ઝીલીએ, રંગે રમીએ, મળ્યા મોહનજી—રમીએ.

અકુર—

૪૩

મહારા નરહરિ નાથ, આ વહાલા, વેગે ચાલો મારી સાથ;

અંતરયામી, બાજી તમ હાથ, રાખો લાજ,જી— મહારા.

અસૂરે માંડ્યો છે, અતિ ઉત્પાત,

કરે ગૌવિપ્ર ફેરી ધાત;

સંકટ સેવે સૌ દિન રાત—રાખો લાજ,જી— મહારા.

અરેરે ધુજે છે આ ધરણિ માત,

સર્વે વિદીત છે વાત;

ધર્મોપધારક હે જગ તાત—રાખો લાલજી— મહારા.

રાધા—

૪૪

આપ વિના આવાસમાં, મુજથી નવ રહેવાય;

સારસ જોડ જુદી થતાં, પલમાં પ્રાણ તળાય.

નાથ હુથી, વિયોગ કેમ વેડી રાકાય,

વૃક્ષ વિના આ, વેલી, કહો ક્યાં જઈ બિંદાય—નાથ.

આમ મૂકી ના જવાય, સ્યામ વિષ્ણુ કોણ સ્થાય થાય;

પ્રિયતમ પડું છું પાય, રાખો સંગમાં સદાય—વૃક્ષ વિના.

કૃષ્ણ—નાના સંગ અવાય સુંદરી, શોક કરી કરમાવે કામ;

જાણી ધર્મના મર્મ પ્રેમદા, મુજથી અહીં નવ રાકાવાય;

રાધા—ત્રીકમ તરછોડી તમે, થશો વિદેશ વિદાય;
જાશે જીવ જુરી જુરી, જાણો હે જહુરાય.—૪૩.

ઉદ્ભવ—

૪૫

છે, ધન્ય ભાગ્ય આજે, કૃષ્ણ જીવન મુજને મળશે;
પાપ તાપ ત્રિવિધીના ટળશે.— ધન્ય.
મંગળ મુર્તિ નયને નિરખશું, વંદુ ચરણમાં;
લેશે શરણમાં, પ્રેમે કર કમળ, મુજ શિર ધરશે—છે ધન્ય.

શ્રીદામો—

૪૬

દિન દયાળ દેતો, ત્યારે લેનારો શું લેશે,
અખિલ જગનો નાથ કપાળુ, ધનપતિ કુળેર એ છે—દીન.
હજાર હાથવાળો દાતા, યાચકને કર, બે છે.—દિન દયાળ.

કૃષ્ણજી—

૪૭

આવશે, આવશે, આવશે રે મહારે મંદિર;
અલખેલો લાલ આવશે— આવશે.
આશ હતી વરવા, વૃજ વિહારી,
આજે મળ્યા ગોવિંદ ગિરધારી;
થઇ નટવરની, નાનુક નારી.— આવશે.
સુંદર વરની અંગે, રંજે મહાલશું, (મટકો કરી)
અધર રસ લઇ, હરિ કર આલશું (લટકો કરી)
રમ જુમ રમ જુમ જુમ જુમ હાં, ચટકથી ચાલશું—આવશે.

વસુદેવ—

૪૮

આજે, હર્ષ અંતર ના સમાતો,
મળતાં મારો મુકુંદ મણિ;

કર્મનો બંધ કપાતો— આજે.
 વિપત્તિ વિદારી, સુખ મય કીધાં,
 મારી કંસ મદમાતો.— આજે.

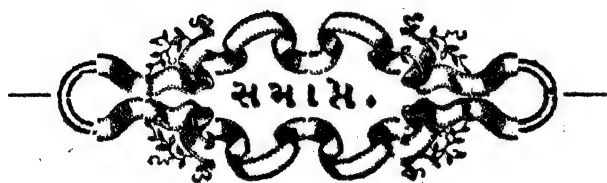
સર્વ પાત્રો—

૪૯

શુધ્ધ હૃદય, ત્યાં છે વિજય, અચળ નિયમ અવનિ માંય;
 સદગુણ સજી, પ્રભુ પ્રેમે ભજી, રહે તેની કરે શ્રી હરિ સ્થાય.
 —શુધ્ધ હૃદય.

કરણી સમ ગતિ કરી કંસની, વાહ! ઇશ તુજ ન્યાય,
 વાસુદેવ દેવકીનો કયોં જય, ભય ટાળી કર્યોં સુખી સદાય.
 —શુધ્ધ હૃદય.

આત્મ નિવેદન, છે ભવ છે દન, જો પૂર્ણ પ્રીતિ કરાય,
 ગોપિજન, પ્રેમી મન, અનુપમ, સર્વ શાસ્ત્ર પૂરાણે વખણાય.
 —શુધ્ધ હૃદય.



અમારી રાજ રજવાડામાં વખણાતી “ યાકુતી ” ની નકલો નીકળેલ છે, માટે ખરીદ કરતી વખતે સંભાળજો. અમારી ખતાવેલ બાદશાહી યાકુતી અનંગ વીલાસ. અમે કોઈને વેચવા આપેલ નથી. અમારી ખતાવેલી યાકુતી માત્ર રાજકોટમાં અમારાં આપઘાલયમાંજ મળે છે.

બાદશાહી યાકુતી.

(અનંગ વિલાસ)

ગમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે; પુરૂષાતન કાયમ રાખે છે. સંસાર સુખ ભોગવવા માટે દેશી અને યુનાની દવામાં ઉંચામાં ઉંચી દવા જોઈએ તો આ અનંગ વિલાસ બાદશાહી યાકુતી છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીર્ય વિકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે અને વીર્ય ઘટ ખનાવી ખરૂં પુરૂષાતન આપે છે. રાજ રજવાડામાં તથા શ્રીમંત લોકોમાં આ દવા બહુ વખણાય છે. ખરી મરદાઇ આપનાર અને નખળા માણસને પણ જીવાનની માફક જોરાવર ખનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેજીની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપીઆ દસ.

હાકતર કાળીદાસ માતીરામ, રાજકોટ—ઠાઠીયાવાડ.

જાહેર ખબર.

હીરા મોતીના દાગીનાને સુશોભિત
શોભા આપનાર કોણ ?

કે બનારસી સાડીઓ તેમ નવીન નવીન તરે-
હનાં સેલાં, કીનખાખ, સોળ હાથની સાડીઓ તેમજ
તમામ બનારસી કામ તેમજ જરી કામ હમારી
જાતી દેખરેખ નીચે કારીગરો રાખી બનાવામાં આવે છે,
તેમ ઑડર ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવે છે.
એક વખત મંગાવેથી તેમજ મુલાકાત થયાથી આપને
ખાતરી થશે.

શાં. ડાકોરદાસ મંછારામ ખાંડવાળા.
હરિપુરા—મુરત.

લગ્ન અને નાટકના ફેનશી ડ્રેસોની જુની દુકાન.

ગુજરાતી, મરાઠી, ઉર્દુ નાટક કંપનીના
માલિકોને ખુશ ખબર.

ફેનશી કટના, ઝીક ટીકીના ભરેલા ડ્રેસો, હીરા
મોતીના દાગીના, તાજ, ફેંટા, રજવાડી પાણડીઓ,
દરેક જાતની વાળની વીંગા ને નાટકને લગતી સર્વે
ચીજો મોટા જથામાં મળશે. લગ્નમાં વપરાતી વેશભૂષા
તથા ઝરીની છત્રીઓ પણ ભાડે તથા વેચાતી મળશે.

ઠક્કર દુર્લભજી જેઠાભાઈની કંપની.
સેન્ટ, સાબુ, મુગંધી તેલ તથા ફેનશી ચીજોના વેપાર
બુલેવર્ડ—મુંબઈ

બાહર ખખર.

નીચેનાં પુસ્તકો મોરબી નાટક કંપનીનો જ્યાં મુકામ હોય ત્યાંથી, તેમજ મુંબઈ કાલબાદેવી રોડ બુકસેલર એન. એમ. ત્રિપાઠીની કંપનીમાંથી અને અમદાવાદ ત્રણ દરવાજા પાસે બુકસેલર મહાદેવ રામચંદ્રની દુકાનથી રોકડી કિંમત માફથી અગર વેદપુષ્પેશવ પાસેલથી, મેળવી લેવાં. રા. આ. પા.

ભર્તૃહરી નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
ચાંપરાજ નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
રાજસિંહ નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
રાણકદેવી નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
ત્રિચારાજ નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
ત્રિપિક્કમ નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
જગદેવ પરમાર નાટક મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
ચંદ્રહાસ મોટું.	૧—૦—૦
સદર ગાયન.	૦—૨—૦
પૃથુરાજ ગાયન.	૦—૨—૦
સીતારવચંદર ગાયન.	૦—૨—૦
હવાદરજી ગાયન.	૦—૨—૦
વીરબાબાનાં ગાયન.	૦—૨—૦
દેવયાનીનાં ગાયન.	૦—૨—૦
રાજતરંગ નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦
વિષ્ણુ વિજયનાં ગાયન.	૦—૨—૦
સરસ્વતી નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦
રમાયણીયનાં ગાયન.	૦—૨—૦
પરીષ નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦
૧ નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦
૨ નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦
૩ નાટકનાં ગાયન.	૦—૨—૦

નાટકનાં ગાયન—૬૫૫ પા. ૦—૨—૦

